

Boldogasszony Iskolanővérek

BIZALOM és BÁTORSÁG

A BOLDOGASSZONY ISKOLANŐVÉREK LAPJA

2022. TÉLI SZÁM

A TARTALOMBÓL:

- AZ SSND 25. ÁLTALÁNOS KÁPTALANJA
- GONDOLATOK A BETLEHEMRŐL
- NŐVÉREINK AZ AJÁNDÉKRÓL
- MISSZIÓS RÓZSAFÜZÉR
- TEREMTÉSVÉDELEM
- NEVELÉSRŐL
- HÍREK AZ INTÉZMÉNYEINKBŐL
- BOLDOGASSZONY TŰZHELYE
- MÚLTIDÉZŐ : FONYÓD
- A SZEGEDI KÁPOLNÁNK TÖRTÉNETE

*„A jel, melyet leltek: Jászolban egy gyermek, ott fekszik a szénán,
hódoljuk meg ott méltán, hódoljuk meg ott méltán!*

Szűz anyja mellette, örvendez felette, pólyába takarja.

Pásztortársak el hozzá! Pásztortársak el hozzá!

Legyen dicsőség Istennek, béke embernek!

Ki-ki örüljön ennek! Ki-ki örüljön ennek!”

Bethlehemi puszta - magyar népének

Mr. Artemio Coanqui festménye ihlette ikon

Adventi Istenvárás

Az eddig többé-kevésbé kiszámíthatónak tűnt világunkban hirtelen minden bizonytalanná vált. Napról napra élünk. Tervezünk, de mintha nem is terveznénk. Cselekszünk, döntéseket hozunk a legjobb belátásunk szerint, s közben tudjuk, hogy a valóság, amire a döntéseinket alapozzuk, a következő pillanatban talán egészen mást kér tőlünk. Éber figyelemmel keresem, hogy mi az, amit nem szeretnék elveszíteni, szem elől téveszteni most. Érzékenységet a kiszolgáltatottak iránt. A testvériességet. Egy csöppnyi derűt minden nap. A bizalmat, hogy amit tenni tudok, annak értelme van. Az itt és most fontosságát. A kapcsolatok megtartó erejét. A lényegre figyelést. A hitet, hogy Isten közel van. Talán ennek az idei adventnek éppen ez a különlegessége: Istent várjuk, aki mindennél biztosabban VAN, akinek jelenléte a gyógyulás és a béke ígérete. Jézust várjuk, aki egy pattanásig feszült politikai helyzetben születik meg, mégsem lesz politikai Messiás. Hanem asztalához ülteti a törvénytudót és a vámost, a vallási elitet és a rendszer peremén élőket. A zsidókat és a szamaritánusokat: az odatartozókat, és a kívülről érkezőket. Meghallgat, gyógyít, kapcsolatokat teremt – anélkül, hogy azon gondolkodna, elég-e ehhez ő egyedül. Isten országáról beszél, ahol különbségtétel nélkül mindenkinek helye van; mert ha nem így van, az nem az Ő országa.

Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ma is szívet formáló Istenként érkezik; hatalma van arra, hogy békét, kiengesztelődést vigyen oda, ahol befogadják.

Budapest, 2022 decemberében

Ivanics M. Andrea
tartományfőnöknő

M. Andrea nővér

AZ SSND 25.ÁLTALÁNOS KÁPTALANJÁRÓL

2022. október 24-én, a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjának 189. születésnapján kezdtük meg az ún. Káptalani Évet, amely 2023. október 24-ig, az SSND 25. Általános Káptalanjának kezdetéig tart.

Mi is az a káptalan?

Az általános káptalan olyan összejevetel, amelyen a Kongregációnk valamennyi tartományát képviselő, választott küldöttek és hivatalból jelenlévő tagok (általános főnöknő és tanácsosai, tartományfőnökök) vesznek részt. Amíg az általános káptalan ülészik, ez az összejevetel a szerzetesi közösségünk legfőbb tekintélye. A Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjában az általános káptalan korábban öt, az utolsó káptalani döntés alapján hatévente ül össze.

Szabályunk szerint az általános káptalan feladatai közé tartozik nemzetközi közösségünk küldetésének és egységének előmozdítása. Ennek érdekében a káptalani küldöttek – az egyes földrészek beszámolóí alapján – felülvizsgálják alapítónk lelkeségéhez és küldetésünkhöz való hűségünket, kidolgozzák az SSND jövőjére vonatkozó irányelveket, megválasztják az általános főnöknőt és tanácsosait. Szabályunk szavaival: „**Az általános káptalan lényegében húsvéti esemény, beilleszkedik az egyház életébe és történelmébe. A Szentlélek jelenléte és ereje által, aki a káptalani nővérekben működik, a káptalan a Kongregáció üdvtörténetének eseményévé válik.**”

Ezért szánunk egy évet arra, hogy személyes és közösségi ima, a szolgálati területeinken jelentkező kihívásokra történő kiemelt figyelem, az egymással folytatott párbeszéd útján közösen keressük Isten akaratát, és közös felismeréseink nyomán Kongregációnk jövőjével kapcsolatos javaslatokat fogalmazzunk meg az általános káptalan küldöttei számára.

Általános főnöknőnk, Roxanne Schares nővér, a Káptalani Év megnyitásakor így buzdított bennünket: Fontoljuk meg, hogy mire hív bennünket az Isten napjainkban! Fogalmazzuk meg, hogyan tudunk prófétai módon tanúságot tenni arról, kik vagyunk, és miben hiszünk! Merjünk új lehetőségeket kínáló és másokban is reményt tápláló utakra lépni! Tudatosítsuk, hogy válaszüton állunk!

Imádság

Szentháromság Egy Isten,

Szeretet Forrása,
nyisd meg és tágítsd kis szívünket,
szereteted által formáld minket
új teremtménnyé.

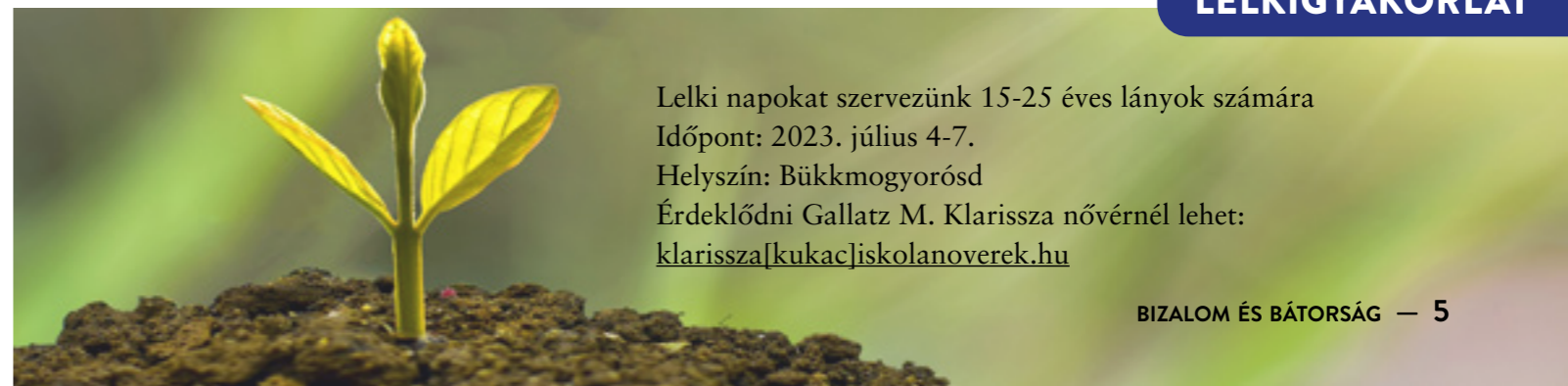
Szeretet Igéje,
taníts minket szeretni és gyógyító módon jelen lenni,
amire világunknak ma szüksége van.

Szeretet Lelke,
tégyszabaddá minket, hogy képesek legyünk elengedni,
merjünk kockázatot vállalni, és a világot átfogó közösség tanúiként élni.

Boldog Terézia anyja,
a szeretet asszonya kísérjen minket az átformálódás útján
miközben a Szeretet akaratát keressük és teljesítjük.

Amen

LELKIGYAKORLAT

Lelki napokat szervezünk 15-25 éves lányok számára
Időpont: 2023. július 4-7.
Helyszín: Bükkmogyorósd
Érdeklődni Gallatz M. Klarissza nővérnél lehet:
[klarissza\[kukac\]iskolanoverek.hu](mailto:klarissza[kukac]iskolanoverek.hu)

A BETLEHEMRŐL

„Miért vált ki a betlehem ekkora ámulatot és meghatódottságot? Mindenekelőtt azért, mert nyilvánvalóvá teszi Isten gyengédségét: Ő, a világegyetem Teremtője leereszkedik a mi kicsinységünk szintjére... Jézusban az Atya egy testvért adott nekünk, aki megkeres bennünket, amikor megzavarodunk és elveszítjük az irányt; egy hű barátot, aki mindig mellettünk áll; Fiát adta nekünk, aki megbocsát nekünk, és felel bűnünkéből.

Most szeretném végigvenni a betlehem különféle jeleit, hogy megértsük értelmüket, melyet magukban hordanak.

Először képzeljük magunk elé a csillagos égboltot a sötét éjszaka csendjében... Gondoljunk arra, hányszor veszi körül éjszaka életünket. Nos, Isten azokban a pillanatokban sem hagy magunkra bennünket, hanem jelenvalóvá teszi magát, hogy válaszoljon a létünk értelmét érintő legalapvetőbb kérdésekre: ki vagyok én? Honnan jövök? Miért születtem ebbe az időbe? Miért szeretek? Miért szenvedek? Miért fogok meghalni? Hogy válasz adjon ezekre a kérdésekre, Isten emberré lett. Közelsége fényt hoz oda, ahol sötétség van, és megvilágítja azokat, akik a szenvedés sötétségén mennek keresztül (vö. Lk 1,79).

Mily sok érzelm jár át bennünket, amikor a hegyeket, a patakokat, a bárányokat és a pásztorokat a betlehembe helyezzük! Ily módon emlékezetünkbe idézzük, amit a próféták megjövendöltek, hogy tudniillik az egész teremtés részt vesz a Messiás eljövételének ünneplésében.

Az angyalok és az üstökös azt jelzik, hogy nekünk is útra kell kelnünk, hogy a barlanghoz érjünk és imádjuk az Urat... Ellentétben sok emberrel, akik ezer más dolgot akarnak csinálni, a pásztorok a leglényegesebbnek, vagyis a megváltásnak az első tanúivá válnak. A leglenézettebbek és a legszegényebbek azok, akik be tudják fogadni a megtestesülés eseményét.

A betlehemben lévő szegények és egyszerűek arra emlékeztetnek, hogy Isten azokért válik emberré, akik leginkább érzik szeretetének szükségét, és kéri közelségét. Jézus, a 'szelíd és alázatos szívű' (Mt 11,29), szegényen született, egyszerű életet élt, hogy megtanítsa nekünk megragadni a leglényegesebbet és belőle élni.

A jászolból Jézus szelíd hatalommal hív az utolsókkal való osztozásra mint egy olyan, emberségesebb és testvériesebb világhoz vezető útra, amelyben senki sincs kizárva vagy kirekesztve. Jézus által elhozott új világban van hely mindannak, ami emberi és minden teremtmény számára.

A pászortól a kovácsig, a péktől a zenészekig, a vizeskorsót vivő nőktől a játszó gyermekekig...: ők mind a mindennapi életszentséget jelképezik, annak örömét, hogy rendkívüli módon végezzük a mindennapi teendőket, amikor Jézus megosztja velünk az ő isteni életét.

A betlehem szíve akkor kezd dobogni, amikor karácsonykor elhelyezzük benne a kisdéd Jézus szobrát... Egy gyermek születése örömet ébreszt és ámulatot vált ki, mert az élet nagy titka elé állít bennünket... Milyen meglepő látni Istent, aki magára veszi a mi magatartásformáinkat: alszik, anyukájától tejet szopik, sír, és játszik, mint minden kisgyermek! Mint mindig, Isten zavarba ejt, kiszámíthatatlan, folytonosan meghaladja sémáinkat.

Amikor közeledik vízkereszt ünnepe, elhelyezzük a betlehembe a három bölcs szobrát. A csillagot figyelve azok a keleti bölcs és gazdag urak útnak indultak Betlehem felé, hogy megismerjék Jézust, s aranyat, tömjént és mirhát adjanak neki ajándéknak... A mágusok azt tanítják, hogy nagyon messziről is el lehet indulni, hogy elérjük Krisztust.

A betlehem előtt szívesen visszagondolunk arra, amikor még gyerekek voltunk, és türelmetlenül vártuk, mikor kezdhettek el építeni. Ezek az emlékek arra indítanak bennünket, hogy mindig újból tudatosítsuk, milyen nagy ajándékot kaptunk azáltal, hogy átadták nekünk a hitet; ugyanakkor megéreztetik velünk annak kötelességét és örömét, hogy gyermekeinkkel és unokáinkkal megosszuk ugyanezt a tapasztalatot. Nem számít, hogyan rendezzük be a betlehemet, lehet mindig ugyanolyan vagy változtathatjuk minden évben; csak az számít, hogy szólítsa meg az életünket.

Bárhol és bármilyen formában a betlehem Isten szeretetét beszéli el, Istenét, aki gyermekké lett, hogy elmondja nekünk, mennyire közel áll minden emberhez, bármilyen állapotban legyen is.”

(Ferenc pápa: Admirabile signum, részletek)

AZ AJÁNDÉK

Az ajándékozás a kultúránkban a karácsonyi ünneplés elválaszthatatlan része lett. Mégis ritkán gondolkodunk el azon, hogy mi is az ajándék valójában. Pilinszky János szavaival: "A jó ajándék önmagunk egy darabja. Példa arra, hogy életünk nemcsak szükségletek láncolata, s hogy életünk legvégső alapja mégse valamiféle elemi és kikerülhetetlen önzés. Bizonyítéka annak, hogy létünk végül is ajándék, amiből futja az ajándékozásra."

Karácsonyi körkérdésünkben erre szeretnénk választ kapni:

Mit jelent számodra az ajándék? Meg tudnál-e osztani az olvasókkal egy meghatározó ajándékozás-élményedet?

mégis én kapom, személyesen nekem szól, és mértéken felüli. Ezért lehet a kegyelemhez hasonlítani. Sokszor gondolom, hogy Isten ingyenes szeretetének, vagy pl. a kapott talentumoknak a lényegét nem is értheti, aki még nem volt igazán megajándékozva.

Volt egy kedves Mesterem, Dr. Balogh Pista bácsi, gönci plébános. Földik voltunk, zempléniek, s nagybátyámmal volt szibériai orosz fogságban, 7 évig. Megjárta a Gulágot és az Andrassy utat, de sosem törték meg. Soha senkit nem ismertem, aki

Fotó : Tornay M.Petra SSND

olyan tiszta nagylelkűséggel és óvatos tapintattal, gyengédséggel ajándékozott. Mindig megemelt az ajándékával és mindig meg is lepett. Volt, hogy egy

Elgondolkoztam, mennyire más AD-NI és AJÁNDÉKOZ-NI. Jézus szerint – Szent Pál közvetítésében – nagyobb öröm adni, mint kapni. Adni azért jó, mert van mit és mert némileg az igazságossághoz van köze. Akinek nincs, annak ad az, akinek van. Persze ezt is lehet sokféleképpen: nagylelkűen, kedvesen, tisztelettel, vagy enélkül a bizonyos 'só' nélkül is: kénytelenül, akár megalázva a másikat. Amire Jézus utal, az talán az az öröm, hogy adhatok, s hogy a másik megtisztel azzal, hogy elfogadja, amit adok. Ez egy emelkedett, hátalatt tapasztalat, amire Calcuttai Teréz anya is utalt: hálás azoknak a betegeknek, akik elfogadják a segítségét: vele tesznek jót, méghozzá nagyobb, mint ő tud velük tenni.

Az ajándékozás azonban nem az igazságosság tette. Az ajándék nem jár, se nem érdemelhető ki. Ingyenes, megrendítően. A szülinapi ajándék sem jár és a karácsonyi sem. Ha járandósággá válik, szokássá, kötelezővé, akkor is lehet még kedves szokás, pl. egy családon belül, főként ha kellő humorral kezeljük. De elveszíti a lényegét: hogy megrendíthessen. Van valami túláradó, gazdag élmény az ajándékban, annak a biztos tapasztalata, hogy bár nem érdemlem meg,

Rejtő Jenő könyvet kaptam tőle – éppen azt olvasta, de észrevette, hogy beleolvasok és tetszik – azonnal nekem adta. Máskor nagyon sok pénzt adott, hogy a cserkészzeink javára költsem, amire akarom. Annyira megijedtem az összegtől, hogy vissza akartam adni. De azt mondta: most megtanulsz valamit, ami fontos. Vállald el a felelősségét, hogy jól költöd el. Az egyetemi történelem szak elkezdésekor vett nekem egy német nyelvű világtörténelmi atlaszt, amiről meséltem neki, hogy milyen elképesztően gazdag lehet az adattára. Persze, sosem láttam még olyat addig. Azonnal megrendelte nekem és azt mondta, mindig a színvonalas, a legjobb könyvből kell tanulni. Azt hiszem, alig mertem megfogni, amikor megérkezett..., hihetetlen kincs

Az ukrajnai háború kitörése megdöbbenést váltott ki a világ országaiban, Európában, s leginkább az Ukrajnával szomszédos országok lakóiban. Azonnal cselekedni akartunk, segíteni az áldozatoknak, menekülőknél azzal a biztos tudattal, hogy ennek a háborúnak hamarosan vége lesz. Nem így történt. A pusztítás hosszú hónapok óta zajlik, a befejezésre egyelőre nem látszik remény. Együtt élünk a szomszédunkban zajló háború valóságával – hol feszült, hol lankadó figyelemmel követjük az eseményeket, lehetőségünk szerint segítjük a hozzánk érkezőket. S közben mindannyian változunk.

Milyen területen hozott változást az életedben a háború tapasztalata, a kiszolgáltatottal való találkozás, szolidaritás?

Az ideai tanévben egészen váratlanul kerültek a kollégiumi csoportomba kárpátaljai fiatalok. Igazán érdekes tapasztalat és egyszerre kihívás is számomra megtalálni a velük való törődésnek azt az egyensúlyát, amelyben minden figyelmet és segítséget megkapnak, ugyanakkor átlagos tinédzserként viszonyulok hozzájuk. Az egyikükkel folytatott beszélgetésünk során lenyűgözött és jócskán elgondolkodtatott, amit mondott. Elmesélte, hogy eleinte elképzelni sem tudta,

volt számomra évtizedekig. Azt is ő tanította, hogy a szegényt mindig nagyon meg kell ajándékozni, nemcsak kicsit, kicsinyesen. Hanem valódi emberi méltósága szerint. Ezért azután ki nem fogtak a plébániáról a szegények, romák, koldusok....

Azt tanultam tőle, hogy az ajándékozás életforma, alapviszonyulás, a szív és a kéz lendülete a másik személy felé, távol minden hatalom és fölény-érzéstől. És azonnali felejtéssel, nem tudja a jobb kéz, mit tett a bal....

Tornay M.Petra SSND

hogy elhagyja a hazáját, s egy másik országba költözzön, de aztán az egyre gyakoribb légiriadó, az édesapját fenyegető hadkötelezettség, valamint a kilátástalan helyzet miatt mégis útra keltek. Kezdetben édesanyjával ingázott, majd megszületett a döntés, hogy Magyarországon maradnak. Ez őt felszabadította. Rádöbbsent arra, hogy itt biztonságban és jó légkörben élhet, nem kell félnie, van lehetősége tanulni, van jövője. S ami a legfontosabb számára, – a családja – ők most is vele vannak. Boldognak érzi magát. Tizenévesként így látni a világot igazi példa a számomra. Megmutatja, hogy lehet örülni az újnak, még akkor is, ha nem ő kereste a változást, hanem a változás talált rá. Hálás vagyok neki ezért a leckéért, amit tanított nekem.

Geröly M. Sára SSND

A Patronában idén az 1956-os forradalomról szóló megemlékezés, Kemény András: Októberi harangszó című színpadi előadása volt, melyet Gál Vera rendezett. A darab azt a valóságot idézte fel, ami valóban 1956. október 23-án történhetett a Patrona kollégiumában. Megkértek, hogy vállaljam el az akkori iskolanővér szerepét – kaptam egy kis gondolkodási időt, és igent mondtam. Ügy volt ez számomra.

Életem első színpadi fellépése volt ez, és megtapasztaltam, hogy milyen sok próba, odafigyelés és beleélés kell ahhoz, hogy sikerüljön a közönségnek átadni a mondanivalót úgy, hogy ők is át tudják élni. De sikerült, és úgy érzem, hogy megérte!

Több szempontból is nagyon mélyen érintett az egész előadás, de ezt csak utána éreztem, és azóta is érzem! Jó volt egy akkori nővért megjeleníteni, aki védte, vigasztalta, bátorította az itt maradt diákokat, és gondoskodott róluk.

Megtiszteltetésnek éltem meg, hogy patronásként, a Patronában történt eseményt idéztünk fel a jelenlegi patronás diákokkal együtt. Ők is nagyon átérték a szerepüket. Minden mondat, mozdulat fontos volt, mindenben segítettük, kiegészítettük egymást. Egy szív és egy lélek csapattá alakultunk, akiket egy mély élmény köt össze!

Természetesen maga az 56-os esemény is szíven talál minden évben. Bár akkor másodikos voltam Jászberényben, mégis emlékszem a tankokra, amelyek körülvevették a várost. Emlékszem, hogy a város főtemplomának a tornya egész éjjel égett, bevilágította az egész várost és a környéket is. Az orosz laktanyából gyűjtötták fel. Az emberek félték. Legmegrendítőbb élmény talán az volt, amikor az előadáson jelenlévő Pongrác András, aki 17 évesen vett részt az 56-os eseményekben, könnyeivel

Az iskolai program mint ajándék

küszködve mondta, hogy nem gondolta volna, hogy 66 évvel az események után, ekkora átéléssel és „élethűen” emlékeznek az akkori történésekre, és magához ölelte Gergőt, a „pesti srácot” alakító fiút. Azt hiszem, hogy ez történelmi pillanat volt – nem csupán számomra.

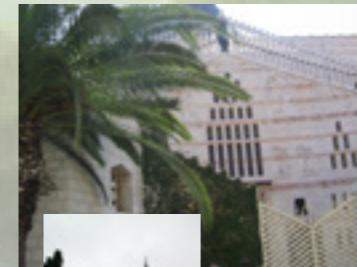
Az előadás végén ünnepi és felemelő érzés volt együtt énekelni a magyar Himnuszt, nemzetünk imáját, a megrendült közönséggel együtt.

Velkei M. Szaniszla SSND

A Szentföld gyümölcsei mint ajándékok

Csodálatos ajándékként éltem meg szentföldi utamat, ahová tizenöt évvel ezelőtt zarándokolhattam el. Elsősorban nem tárgyi gazdagságot hozhattam magammal, hanem mély lelki gyümölcsöket, amelyeket készségesen osztottam meg tanítványaimmal. Most, kedves Olvasó, Te is részese lehetsz ajándékozás-élményemnek visszaemlékezésem sorai által.

Az *Angyali Üdvözlés temploma a találkozás* gyümölcseként érintette meg a lelkem. Szívem mélyéből örültem ennek a helynek, ahol arra az eseményre emlékezhettem, amikor Gábiel arkangyal köszöntötte Máriát. Átéltettem annak örömét, hogy nekem is és mindazoknak, akik nyitottak a Szentlélek befogadására, kinyilatkoztatja Isten, hogy szívünk mélyén lakást vett az Úr.

A *Látogatás és a Születés temploma az újjászületés* gyümölcset, csodáját hozta el számomra. Azt a csodát, hogy minden elrontott élethelyzetben újjáteremt az Isten, ha engedem kegyelmi működését. Jézus születése helyének szemlélése megerősítette bennem e fonséges Titok nagyságát.

A *Nyolc Boldogság* templomának szemlélése az *Isteni Szó* gyümölcseivel töltötte el a lelkem. Ettől a pillanattól kezdve másképpen hat rám a Szentírás szava. Azt hiszem, nyitottabbá, befogadóbbá váltam Isten üzenetére.

A *Kenyérszaporítás* templomának meglátogatása az *adakozás* gyümölcseire irányította figyelmemet. Úgy adni, amint Jézus tette: szabadon, nyitottan, a másik szükségleteire figyelve, ingyenesen, mosolyt sugározva. Bizalommal Istenre tekintve, aki bőkezűen osztogatja adományait a reá hagyatkozóknak.

A *Tábor hegyi templom a belső átalakulás* gyümölcset bontakoztatta ki bennem. Megrendülten álltam a csodálatos templom előtt a Tábor hegyén. Hatalmasság és magasság. Fenn a hegyen, ahová Jézus magával vitt három tanítványt. Engem is arra hívott, hogy találkozzam vele a lelkem csendjében. Ez hozta el a belső átalakulás csodáját.

A *Szent Sír* templom meglátogatása elvezetett a nyugalom gyümölcseinek szemlélésehez. Itt letem meg szívem teljes *nyugalomát*, a Szentháromságos Istenből forraszó teljes békét.

Magyaros M. Veronika SSND

Fotó: Magyaros M. Veronika SSND

A Jóisten legutóbbi nagy ajándéka

Október végén három nővértársammal néhány napig Szovátán lehettem, Vera nővérék vendégszeretetét élvezhettem.

Hatalmas ajándék volt ez nekem, mert ennek hosszú előzménye volt.

Vera nővérék 18 éve vannak ott, és azóta szerettem volna meglátni, milyen körülmények között élnek és dolgoznak. Ez a vágyam csak egyre fokozódott, miután többször jártam a Bihar-hegységben, Máramarosban és eljutottam a Radnai-havasok legmagasabb csúcsára is.

Amikor Szovátán az új ház felszentelése volt, nem tudtam elmenni, mert öcsémet kellett helyettesítenem a kántorságban. Ez akkor egyáltalán nem okozott nekem különösebb szívfájdalmat, mert szólított a kötelesség, amiben szintén örömet találtam. Több év után most eljött az alkalom, hogy Luca, Renáta és Sára nővérek lelki napot tartottak ott, és engem is elvittek.

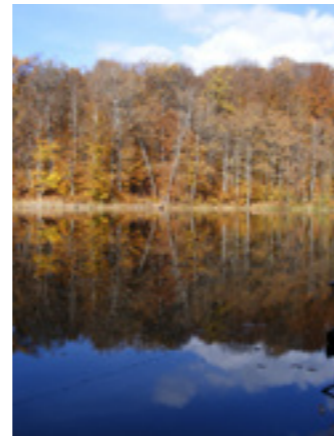
Az utazáson kívül három napot töltöttem ott, és gyönyörű napsütésben végig élvezhettem a hegyek között az őszi táj szépségét és a sötétkék ég látványát.

Már az első reggel csodálatos panoráma fogadott a dombtetőről. Hamar megbarátkoztam a három kutyával: Arannyal, Buksival és Cifrával. Utóbbi éppen hat aranyos, öthetes kiskutyát szoptatott. Aznap egyedül barangoltam a

Medve-tó környékén, a különféle tavaknál. Leginkább az Ifjúsági-tó, a Piroska-tó és a Sóhegy tetszett. Testlelket felüdítő pihenőt tartottam az egyik hegyoldalon,

napsütésben gyönyörködtem a tájban. Körutat tettem, nem ugyanazon az úton jöttem vissza, ezért vizes szakadékba is kerültem, de a turistabotok segítségével leküzdöttem az akadályokat. Azután meglátogattam egy kis kápolnát, előtte Márton Áron bronzszobrát. Visszatérve a házukba, a Marianumba még gyönyörködhettem a gyerekek énekében, és este nem kellett engem álomba ringatni.

A következő napon Vera nővérék mindenestül segítőtje, Szabi túravezetését élveztem. Felmentünk a Marianummal szemközti hegyen levő Szent Kereszt-kápolnához, és onnan tovább a TV-toronyhoz. Útközben találkoztunk egy legelésző birkanyájjal, amelyet öt komondor őrzött a medvéktől. Engem egyedül biztosan szét is szedtek volna, de Szabi azt mondta, hogy Szovátán mindenki ismeri egymást, oda is köszönt a pásztornak, érdeklődött a medvék felől, és a kutyák meg se mukkantak, mert hát ismerős jött. Pedig két kutya egész közel volt hozzánk, az út mellett az árnyékban pihentek. Majd kiértünk egy tisztásra, ahonnan igen szép látvány tárult elénk a város egy részéről,

Piroska-tó

Szovata

Fotó: Géczy M. Erzsébet SSND

mert Szováta körülbelül négy völgyben helyezkedik el, és körös-körül hegyek övezik. Majd a Medve-tónál levő kilátóhoz mentünk. A kilátó tetején körben ki van írva, hogy mit lehet onnan látni, így ki van írva a Marianum is.

Az utolsó napon a nővérekkel együtt Parajdon át gyönyörű szép szerpentin úton Gyergyószárhegyre mentünk szentmisére a ferences templomba. Ott élt egykor Kájoni János. Mise után lementünk a Lázár grófok várához, de zárva volt. Hátul a kertben egy ember nyírta a fűvet, őt kértük és kinyitotta a kaput, így sétálhattunk a várkertben. Kiderült, hogy ez az ember az egyik örökös, és elmesélte a vár egész történetét, mert látta, hogy érdeklődünk. A visszafelé úton a szerpentin legmagasabb pontján tettünk egy gyalogtúrát. Gyönyörű helyen jártunk. Este Vera nővérék vendégszeretetét élveztük. Külön örültem, hogy találkozhattam Vera nővér édesanyjával és társult

tagunk, Czakó Gabi családjával. Éva néni készítette számunkra a finom vacsorát.

Másnap reggel megköszöntük Vera nővérék vendéglátását, én elbúcsúztam a hegyektől, külön is az aranyos kutyáktól, és indultunk haza. A fiatalabb nővértársaim olyan figyelmesek és előzékenyek voltak, mindkét úton előre ültettek, hogy jobban lássam és élvezhessem a tájat, a vidéket.

Visszagondoltam, hogy mennyivel jobban jártam, hogy nem a házszeneléskor voltam ott, hanem – bár sokat vártam rá, de – három napot túrázhattam, járhattam a hegyeket. Hálát adtam a Jóistennek, hogy mennyivel többet kaptam így, és újból beigazolódott, amit már sokszor megtapasztaltam: Istent nem lehet nagylelkűségben felülmúlni!

Géczy M. Erzsébet SSND

A nevelés lehetősége mint ajándék

„Köszönetet szeretnék mondani a sok tudásért, mellyel gazdagodtam a biosz és földrajz órák által, hálás vagyok, hogy amikor szükségünk volt valamire, mindig tudott nekünk segíteni!”

Amikor végzős osztályaim Vademecum könyveit kezembe tartom, újra átélem a sok-sok élményt és hálás vagyok a Jóistennek, hogy ennyi ajándékot kaptam és adhattam.

Győri M. Réka SSND

Az iskolai nővérek gimnáziumaiban régi, szép hagyomány ballagásra Vademecum könyvet készíteni. Ez a kötet a ballagó osztály közös ajándéka osztályfőnöküknek. Minden egyes lapon egy-egy tanítvány üzenete, rajza, képe található.

A diákok a hat esztendő történéseire, eseményeire visszatekintve fogalmazzák meg hálájukat, szeretetüket és jókívánságaikat osztályfőnöküknek.

Nagy becsben tartott ajándékom a 2022-ben végzett osztályomtól kapott Vademecum könyvecském. Ebből szeretnék néhány szívhez szóló gondolatot megosztani:

„Nagyon hálás vagyok, a sok támogatásért és segítségért. A hat év során nagyon klassz és egyedi osztályt faragott belőlünk, sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodhattunk, mely felkészített minket a nagybetűs életre.”

TEREMTÉSVÉDELEM

„...kezdjük párbeszédet arról, miként építsük bolygónk jövőjét.” (LS 14)

„Közös otthonunk megvédésének sürgető kihívása magában foglalja azt az igyekezetet is, hogy az egész emberi családot egyesítsük a fenntartható és átfogó fejlődés keresésében, mivel tudjuk, hogy a dolgokon lehet változtatni.” (LS 13)

Ferenc pápa hét évvel ezelőtt, 2015-ben kiadott Laudato si' kezdetű enciklikájában arra hívott minden jóakarátú embert, hogy kezdjük párbeszédet Földünk jövőjéről, és újfajta egyetemes szolidaritást vállaljunk minden emberrel, de elsősorban a legkiszolgáltatottabbakkal. A teremtett világ megőrzésére irányuló törekvés magába foglalja a környezeti világ értékeinek megóvásáért végzett cselekedeteket és az embertársainkkal, különösen pedig az ínséget szenvedőkkel való törődést. Ferenc pápa ezt így fogalmazta meg: „Minden összefügg mindennel. Ezért a környezetért való aggódásnak egységben kell lennie az emberek iránti őszinte szeretettel és a társadalmi problémák megoldása melletti állandó elkötelezettséggel.” (LS 91) A teremtett világ gondozása közös felelősségünk, mely állandó keresésre, párbeszédre, a másik figyelmes meghallgatására és együttműködésre hív minket.

Ezt a felelősséget szerzetesként különösen is érezzük. Iskolanővérként küldetésünk, hogy a béke, az igazságosság és a szeretet világát építsük. (Vö. Konst. 17.) Kongregációnk alapítója, Boldog Gerhardinger Terézia nővér korának ínségére válaszolt, amikor kiemelten a leánynevelés felé fordult, és a szegényeket részesítette előnyben. Az ő nyomdokain járva mi is keressük, hogy a mai világnak milyen szükségletére kell válaszolnunk. Korunk egyik ínsége éppen az összefogás hiánya közös lakóhelyünk felelős gondozásáért, és a

törekvés minden ember méltóságának elismerésére. Kongregációként régóta közös feladatunk, hogy a világban a békét, igazságosságot és a teremtett világgal való egységet mozdítsuk elő. Az e célokért végzett cselekedeteink összehangolására már 1992-ben létrejött Shalom nevű nemzetközi szervezetünk, melynek fő feladata, hogy olyan tevékenységeket szervezzen, melyek a kiengesztelődést, az elnyomottakkal való szolidaritást, az emberi méltóság megbecsülésének előmozdítását és a Föld megőrzését szolgálják. Ferenc pápa Laudato si' kezdetű enciklikája, és folytonos felhívása az együttműködésre a teremtés gondozásában, új lendületet adott Kongregációnknak is a megfogalmazott célok eléréséért végzett munkálatokra. 2021-ben nemzetközi szinten csatlakoztunk a Laudato si' Megvalósítási Fórumhoz, és elköteleztük arra, hogy „egyszerűbben, felelősebben és fenntarthatóbb módon élünk, és másokkal együttműködve az élet méltóságára és a teremtett világ megóvására nevelünk, azért szót emelünk és cselekszünk.” Csatlakozásunk a Laudato si' Megvalósítási Fórumhoz arra ösztönöz bennünket, hogy tanuljunk arról a hét célról, melyek világszerte az ökológiai átfogó fejlődést szolgálják. A tanuláson felül azonban sürgető feladatunk, hogy a hét célkitűzést mindennapi életünk szerves részévé tegyük, és diákjainkat is arra neveljük, hogy ezek adjanak irányt döntéseiknek.

Magyarországon négy nagy intézményünkben több mint háromezer diák tanul. Ez egyszerre nagy lehetőség és hatalmas felelősség, hogy egy olyan

világ építésére neveljük, melyet minden teremtmény megbecsülése jellemez. Ezért nagy hangsúlyt fektetünk a globális problémák tudatosítására, saját felelősségünk felismerésére, és a cselekvő attitűd kialakítására. Ennek során elsősorban arra a kérdésre keressük a választ, hogy mi, itt és most mit tudunk tenni. Erre pedig kiváló alkalmat adnak egyes világnapok témái, mint például az élelmezési, energiatakarékossági világnap, vagy a béke, emberi jogok, fair trade vagy szegénység elleni küzdelem világnapja. Emellett fontosnak tartjuk azt is, hogy a cselekvés módjára is megtanítsuk diákjainkat. Ennek talán egyik legfontosabb eleme, hogy megértsék az együttműködés fontosságát, és elsajátítsák az önzetlen és konstruktív együttműködés mikéntjét. Ezt elsősorban a közös programszervezés és bizonyos kezdeményezések együttes megvalósítása segíti elő, melyek során felelősséget vállalhatnak cselekedeteikért, és irányított reflexió segítségével tanulhatnak a közösség és önmaguk működéséről. Az ökológiai lelkiség elsajátítása szintén alapvető törekvésünk, ezért többek között a hittan oktatás folyamán is nagy hangsúlyt fektetünk a teremtésvédelem témájára. Olyannyira, hogy kidolgoztunk egy teremtésvédelmi modult a végzős diákok számára, melynek témáit a Laudato si' enciklika adja, így sor kerül például a „selejtezés kultúrája”, a „minden mindennel összefügg” vagy a „világméretű egyenlőtlenség” témák átbeszélésére, a

megértést és cselekvésre való szándékot elősegítő közös feldolgozására.

Közeledik a karácsony. Ilyenkor együtt töltjük az ünnepet azokkal, akik fontosak számunkra, és ajándékkal kedveskedünk szeretteinknek. Ez az alkalom lehetőséget adhat számunkra, hogy tudatosítsuk: ajándékba kaptuk a Földet Istentől és az előttünk élőtől, és ajándékba adjuk tovább az utánunk jövő generációknak. Az ajándék természetéhez tartozik, hogy olyat adunk, aminek mi magunk is örülnénk, és szeretetből adjuk, ingyenesen. Ha így tekintünk a teremtett világra is, akkor azért fogunk tevékenykedni, amire a Teremtő Isten hívott minket, hogy műveljük és őrizzük a Földet, minden létezővel együtt.

Karácsony a béke ünnepe is. A béke nem csupán a háború, veszekedés, elégedetlenség hiánya, hanem egy mély belső egység az Istennel, önmagunkkal és a teremtett világgal, melyben azt éljük meg, hogy a minden jó úgy, ahogy van, hogy önmagunk vagyunk, és örülünk az életnek. Ha az ünnep időszakában tudunk időt szánni arra, hogy hálásan tekintsünk a minket körülvevő világra és elfogadó szeretettel gondoljunk embertársainkra, vagy valami jót tegyünk egyik ínséget szenvedő embertársunkkal, akkor közelebb kerül hozzánk a karácsony békéje is.

Erős M. Renáta SSND

Fotó : Erős M. Renáta SSND

BESZÁMOLÓ A KÖZÉP-EURÓPAI IFJÚSÁGPASZTORÁCIÓS KONFERENCIÁRÓL

Idén, december 2. és 4. között, negyedik alkalommal rendezték meg a Közép-európai Ifjúságpasztorációs Konferenciát Bécsben. Az eseményre hat országból érkeztek a résztvevők: Ausztria (vendéglátó ország), Bosznia- és Hercegovina, Csehország, Magyarország, Szlovákia, Szlovénia. Az idei találkozó témája „Isten fiataljainak meghallgatása” („Listening to God’s young people”) volt. Az előadók egyrészt Ferenc pápa az ifjúsági szinódus utáni apostoli buzdítására, a Christus Vivit-re reflektáltak, másrészt az Egyházban jelenleg is zajló szinódusi folyamatot értelmezték. Az első előadást péntek délután az osztrák ifjúság-pasztorációért felelős püspök atya, Stephan Turnovszky tartotta. A szombati napnak két előadója volt: Nathalie Becquart nővér, a jelenleg is zajló szinódusi folyamat altitkára és Fr. Branislav Kožuch, szlovák ifjúsági referens atya. Az előadásokat kiscsoportos beszélgetések követték. A különböző országok résztvevőinek arra is lehetőségük volt, hogy egymás „jó-gyakorlatait” is megismerhessék, és kapcsolatokat építsenek egymással. A konferenciát a fiatalos lendület, az ifjúság nevelése iránti elkötelezettség és a hit átadásának szenvedélye jellemezte. A Boldogasszony Iskolanővéreket Geröly M. Sára képviselte a konferencián.

„NEM TUDJUK MEGTEREMTENI A PÁRBSZÉD KULTÚRÁJÁT,
HA NINCS IDENTITÁSUNK.”
(FERENC PÁPA, 2019.)

Fotó : Nagy M. Vera SSND

„A katolikus iskola az emberi történelem sodrásában él... A katolikus oktatási intézmények – éppen tanúságtételre való törekvésük okán – nagyfokú érzékenységet mutatnak a társadalmi-kulturális helyzetek sokféleségére és készséget az új tanítási módszerek átvételére, miközben hűek maradnak saját identitásukhoz. Identitás alatt a keresztény életfelfogásra való utalását értjük... A katolikus iskolában a többi iskolában megszokott eszközök mellett az értelem párbeszédbe lép a hittel,...hogyan megnyíljon az igazság egésze előtt, hogy választ adjon az emberi lélek legmélyebb kérdéseire, amelyek nem csak az immanens valóságot érintik. Az ész és a hit e párbeszéde nem jelent ellentmondást... A különböző iskolai tantárgyak nem csupán elsajátítandó ismereteket, hanem elsajátítandó értékeket és felfedezendő igazságokat is tartalmaznak. Mindez olyan légkört kíván, amelyet az igazság keresése jellemez, amelyben a hozzáértő, szilárd meggyőződésű és következetes nevelők, a tanulás és az élet tanítói, és ha tökéletlenül is, mégis eleven tükörképei lehetnek az egyetlen Tanítónak... A személyes, társadalmi és környezeti változások elindítója – a tanúságtételen, a tudáson és a párbeszéden alapuló – konkrét pedagógia. Ezért van szükség egy olyan széleskörű oktatási megállapodásra, amely nemcsak szaktudást, hanem mindenekelőtt emberi és lelki bölcsességet is képes átadni, ...

Az a tény, hogy az iskolaközösség minden tagja a maga egyéni módján osztozik ebben a keresztény látásmódban, teszi az iskolát 'katolikus'; az evangélium elvei ily módon válnak nevelési normákká.... A katolikus iskolában a tanárok szolgálata valójában egyházi tisztség és hivatás” (A katolikus iskola identitása. A párbeszéd kultúrájáért. Katolikus Nevelési Kongregáció, 2022.)

ÖT NYELVEN ÖLELTÜK KÖRBE IMÁDSÁGGAL A VILÁGOT

Missziós rózsafüzér

A missziós rózsafüzér annyiban különbözik a hagyományostól, hogy minden tizede más színű. Egy-egy szín, egy-egy földrészt és az ott élő embereket jelképezi.

SÁRGA – a felkelő nap fénye, Ázsia

KÉK – Ausztrália és Óceánia szigetvilága, az azokat körül ölelő gyönyörű tenger vize

FEHÉR – Európa, ahol a mindenkori Szentatya székhelye van, a Pápa reverendája fehér

PIROS – Amerika, eszünkbe juttatja a hit tüzeit és a misszionáriusok véréét

ZÖLD – Afrika csodálatos őserdei, szavannái

A missziós rózsafüzért Fulton John Sheen érsek álmodta meg 1951-ben. Egy rádióműsorban azt kérte, hogy hallgatói „fogadják be a világot imában”. Ehhez vezette be ezt a rózsafüzért. Ahogy az öt tizedet végig imádkozza valaki, mintegy körbeöleli a Földet, a világ minden területéről, lakójáról megemlékeznek. Imádkozható a hagyományos titkokkal, de egyéb missziós titkokkal is. Néhány kivetített kép, egy-egy aktuális hír egészen közel tudja hozni az ottani embertársainkat, környezetüket.

Makón idén ötödik alkalommal csatlakoztunk ahhoz a kezdeményezéshez, amely Venezuelából indult el. Szent Pio atya álma volt, ha egy millió gyermek imádkozza a rózsafüzért, akkor a világ meg fog változni. Lélekben bekapcsolódtunk mi is ebbe az imaláncba a SZIGNUM iskolánk diákjaival, tanáraival. Az örvendetes olvasó titkaival imádkoztunk, minden tizedet más nyelven: angolul, spanyolul, németül, franciául és oroszul. Az oltárt öt színbe öltöztettük, s minden tizednél a megfelelő színű gyertyát gyújtottuk meg. A tizedek között énekeltünk, végül a gyermekmissziós Himnusszal, atyai áldással zárult az imádságunk.

Nyúl M. Fidelis SSND

Dsida Jenő

Hideg téli est

Életünk hulló karácsonyfáján
halkan repesnek a lángok.
Fölöttünk és bennünk hömpölyög
a hidegáramú csönd.

Mosson ki, vigyen magával
fodros hátán mindent, ami volt:
esdő várakozások meddőségét,
kulcsoltkezű, hasztalan imákat.

Hópárnás nagy fenyők alatt
üljünk le a törpék közé,
burkolózzunk a hallgatásba
s húnnyuk le félig a szemünket.

S míg csillagok kezdenek pislákolni,
töprengjünk az eljövő felől:
hogyan kellene megszólalni?
S mindent elülről kezdeni?

HÍREK A SZIGNUMBÓL

A SZIGNUM VÁLASZA FERENC PÁPA FELHÍVÁSÁRA

Ferenc pápa 2015-ben sürgető felhívást tett közzé, amelyben arra szólított fel bennünket, hogy közös otthonunkkal, a Földdel, és annak minden lakójával éljünk szolidaritásban; a jövőnk iránti felelősséggel áthatott, bölcs és megfontolt életvezetésre törekedjünk.

A Boldogasszony Iskolánővérek elkötelezték magukat a 'Laudato Si' platformhoz való csatlakozásra. A Szignum Iskolában a nővérek, tanáraink és technikai munkatársaink az alábbi lépéseket tettük meg ennek szellemében:

Iskolánk létrehozott egy ökológiai szemléletű iskolakertet. Az 5. évfolyam technika óra keretében tevékenykedik Borsosné Majoros Melinda tanárnő irányításával. Szeptemberben két szombat délelőtt szülők, gyerekek és nővérek együtt gondoztuk a kertet. Leszüreteltük a gyógynövényeket és eltettük száradni, hogy majd az adventi jótékonysági vásáron a diákok árulhassák őket.

„Milyen világot szeretnénk 2030-ban?” mottóval szerveztük meg október 1-jei családi napunkat.

A 17 Fenntartható Fejlődési Cél megismerése mellett 600-an ettünk a helyben főzött bográcsgulyásból, saját tányérjainkat használva – ezzel is ellene mondtunk a selejtezés kultúrájának. A családi napon a saját készítésű süteményeknek is nagy sikere volt.

A Diák öko-parlament két éve alakult meg a Szignumban. Különlegessége, hogy valóban diák elnöke van. A parlament rendszeresen ülésezik. Novemberben a következő bizottságok alakultak:

- Biciklitároló Bizottság: A diák biciklitároló fedetté tétele érdekében adventi jótékonysági vásárt szerveztünk, ahol önkéntes diákok voltak az eladók, és az iskolakert terményeit is kínáltuk. Az árucikkek között voltak

a családok által felajánlott plüssjátékok és egyéb apróságok is.

- A Komposzt Bizottság feladata az iskolánkban már hatékonyan működő komposztálók szélesebb körben való népszerűsítése.
- A Szabadulókert Bizottság feladata, hogy az iskolakertben található növényekkel és állatokkal ismertesse meg a hozzánk látogató diákcsoportokat. A program neve: „szabadulókert.”

A Diák öko-parlamentet az ERASMUS+ Európai Iskolák a Fenntartható Fejlődésért (2020-1-HU01-KA229-078787) nemzetközi projekt keretében hoztuk létre. A parlament – mint munkaforma – kiváló eszköz arra, hogy a diákok a jövőjükért tevéleges felelősséget vállaljanak; megtanulják a demokratikus működésmódot, és kreatív ötleteikkel pozitívan befolyásolják az iskola légkörét.

HÍREK A KAROLINÁBÓL

A Kongregációnk által fenntartott Szegedi Karolina a spanyolországi Collegio Losada (Vigo, Spanyolország) partnereként megnyerte az Erasmus+ KA229 A 2020 és 2023 között megvalósításra kerülő SWAP (Students against Water and Air Pollution) teremtésvédelmi projektet, melynek célja az, hogy különböző országok középiskolás diákjai közösen, tapasztalati tanulással járják körül a víz- és levegőszennyezés problémáját, és a megoldási lehetőségekről együtt beszéljenek, miközben kapcsolatot építenek a különböző országokból, kultúrákból származó társaikkal.

A Karolinából harminc diák és nyolc pedagógus kezdte meg 2020 őszén a közös munkát. A pályázatban egy spanyol (Vigo, Spanyolország), egy belga (Sint-Ursula Lier) és egy görög (Arta, Görögország) iskola diákjai vettek részt. Az iskolák városait, s ezzel együtt a projektet is, összeköti valamilyen vizes élőhely jelenléte a településen, vagy annak környékén. A diákok elsősorban arra vállalkoztak, hogy ezeket a vizes élőhelyeket tanulmányozzák, majd a szerzett tudást egymással nemzetközi szinten is megosszák.

Diákjaink egy csapata 2021 őszén Belgiumban járt, 2022 májusában pedig Görögországban. Az idei tanév szeptemberében Szegeden fogadták a külföldi diákokat, tavasszal pedig Spanyolországba utazik a SWAP-csapat. A projekt kommunikációs nyelve az angol, ami a diákok nyelvi fejlődését is nagy mértékben elősegíti.

A még kivitelezés alatt álló program igen gyümölcsöző mind a benne részt vevő pedagógusok, mind a diákok számára.

A fiatalok számára igen sok tanulsággal járt a program a teremtésvédelem témakörét illetően, amit

többek között így fogalmaztak meg: „Rengeteg új megújuló energiaforrásról hallottam, főképpen a vízzel kapcsolatban, és megtanultam az elméleti működésüket, valamint hogy mennyire éri meg ezeket használni.” „Az itteni SWAP hét során közelebb hozták hozzánk a környezetvédelmet, és az egész víz- és légszennyezés témát. Így diákként megérthettük a folyamatokat, és azt, hogy mennyire fontos a vizeink védelme és a tudatos életmód.”

Emellett az idegennyelvi kommunikációs készségük is sokat fejlődött, amiről az alábbiakat nyilatkozták: „Annak ellenére, hogy az elején nem ment olyan gördülékenyen a kommunikáció, a közös munka mégis jól működött, a végére pedig a beszélgetések is egyre felszabadultabbak lettek.” „A program megváltoztatta az alapvető hozzáállásomat az idegen nyelvhez. Sokkal jobban becsülöm és tanulom az angolt, mint tantárgyat, mint nyelvet.”

És természetesen nagyon jó tapasztalat volt a fiatalok számára más országból származó kortársak megismerése: „Megéltem, hogy nagyon befogadó közösség vagyunk mi, és a többiek is.” „A program óta talán jobban merek angolul beszélni, és sok barátot szereztem.” „Nekem, például érdekes volt hallani különböző kulturális eltérésekről, vagy a külföldiek olyan mindennapi szokásairól, melyek nekünk, magyaroknak nem evidens. Mégis, ezek ellenére, annyira hasonlóak is voltunk. Hamar ki is alakultak emiatt baráti csoportok, akik felszabadultan beszélgettek egy-egy témáról.” „Rengeteg élményt és barátot szereztem, akik közül néhány emberrel máig tartom a kapcsolatot. Az pedig, hogy sokszor csoportvezetőként kellett megállnom a helyem, hisz én voltam a „helyi”,

megezdette a kooperációs képességemet is. De már az, hogy lehetőségem volt egy ilyen szuper közösséggel eltölteni pár napot, hatalmas öröm volt. Úgy gondolom felnyitotta a szememet abban, hogy érdemes nyitnom más kultúrák felé is, hisz annyi mindent nem ismerek róluk, és megannyi érdekességet tartogatnak számomra. Így összességében tapasztalatokkal és barátokkal is gazdagodtam a SWAP által.”

A kollégáknak elsősorban a közös munka, együttműködés volt nagyszerű élmény. Az ő beszámolójukból valók a következő mondatok: „Olyan munkatársakkal dolgozhattam együtt, akikkel eddig még nem volt alkalmam, és az esetek többségében nem iskolában előforduló kihívásokat oldottunk meg közösen.” „Motorja lehetek egy olyan közös tevékenységnek, ami összehoz teljesen más élethelyzetből, más kulturális hagyományokból érkező fiatalokat, tanárokat. Azzal, hogy szervezem, élő, igazi kapcsolatokat tudok elősegíteni a résztvevők között. Azt az élményt nem felejttem el, amikor az utolsó napon a diákok könnyek között búcsúztak egymástól, még minket, tanárokat is megölelve, feltöltődve szeretettel, barátsággal. Jó azt gondolni, hogy rajtunk is múltott az ő közösségi érzésük.” „A péntek esti fergeteges táncparti mulatságon kavargó, önfeledten táncoló fiatalokat látva, mi tanárok megegyeztünk abban, hogy a tanulmányi hét elérte célját: diákjaink megtapasztalhatták milyen európai embernek lenni, különbségeink ellenére milyen jó dolog egy közös célért együttműködni, a teremtett, fenntartható világért, és elsősorban milyen felemelő érzés a barátság és egymás megértése.”

A PATRONA HUNGARIAE ISKOLAKÖZPONT HÍREI

Befogadó szentmisénk dátuma október 8-hoz, Magyarok Nagyasszonyának, azaz Patrona Hungariae ünnepéhez kötődik. Ekkor ajánlotta fel Szent István királyunk Magyarországot Szűz Máriának, ezért ünnepelünk Szent István bazilikájában, a felajánlást ábrázoló oltárkép alatt, mi, a Boldogasszony Iskolanővérek tanárai és diákjai. Ott és akkor fogadjuk be iskolánk közösségébe az újonnan érkező elsőseinket és hetedikeseinket, és minden diákunkat, akik az adott tanévben csatlakoznak iskolánkhoz.

A befogadás egy szerződés, amely mint minden érvényes szerződés, kétoldalú. A szerződésüket diákjaink előre elolvasták, megértették, és az Úristen elé helyezték az oltárra.

A szertartás kezdetekor Horváth Zoltán atya megáldotta az egyenruhához tartozó nyakkendőket és az iskolajelvényt, majd Rubovszky Rita főigazgató asszony olvasta fel az elsősök, majd a hetedikesek nevét, akik az oltár előtti lépcsőn együtt mondták el fogadalmukat.

Idén együtt imádkoztunk a békéért, Horváth Zoltán atya imájával:

Istenünk, Te megteremtetted a rendezett és gyönyörű világot, azért, hogy békében és szeretetben élhessünk. Kérünk, teremts békét a különböző népek és nemzetek életében és szívében! Add, hogy Oroszország és Ukrajna vezetői és népei megtalálják a Hozzád vezető utat, aki meg tudod adni számukra, a mostani konfliktushelyzetben a békét és a nyugalmat. Ámen.

A Szent Márton napi projekthét keretében – hagyományainkat folytatva – az általános iskola alsó tagozatos diákjaival is tartottunk Szent Márton napi megemlékezést november 11-én. Az alsós osztályok saját készítésű lámpásokkal, libáikkal, kardokkal és pajzsokkal vonultak át az iskolából a Bakáts téri plébániára, ahol felelevenítettük a Pannóniában született szent életét, aki Szűz Mária mellett hazánk másik patrónusa.

A program keretében a 2.a osztályos kisdíákjaink élőképekkel jelenítették meg számunkra a katolikus egyház egyik

legfontosabb szentjének kiemelt cselekedeteit. Az esemény közös imádkozással és énekléssel zárult.

A kis lámpások fénye emlékeztetett bennünket Szent Mártonra, és a jó cselekedeteket szimbolizáló fényt juttatta el az emberekhez.

Külön köszönjük Pethő Csilla, Szilágyi Eszter és Molnár Luca tanítók felkészítő munkáját.

A Patrona Hungariae Gimnáziumban minden év november 17-én ünnepeljük a rendalapító, Boldog M. Terézia Gerhardinger boldoggá avatásának évfordulóját. Idén, a 37. évfordulón ünnepnapunk témája a HIVATÁS volt. Az ünnepi szentmise homíliája (Molnár Lehel, SP), M. Klarissza nővér napindítója, 15 éves diákjaink által tartott tanórák, a kerekasztal-beszélgetések, találkozások mindegyike az emberi és szakmai hivatásunk megtalálásának útjáról, örömeiről és nehézségeiről szóltak.

Hagyományaink szerint az ünnepi szentmise után a nővérek habos kakaóval és kaláccsal vendégelték meg a diákokat és a tantestületet. Kilencedikes diákjaink a náluk ifjabbakat tanították, a hallgatóság körét az általános iskola felsős diákjai is bővítették. A felsőbb évfolyamok patronás öregdiákokkal találkoztak. Beszélgettek hivatásról, pályaválasztásról, személyes életutakról. Végzőseink a nővérekkel találkoztak.

Meghívott vendégeink egykor patronás diákok voltak: Bayer Helga, Böcskei Virág, Csáky-Pallavicini Zsófia, Csicsiri Dominika, Deák Márta, Diós Judit, Iváncsics Anna, Molnár-Bánffy Kata, Pihokker Ildikó, Szeiler (Balla) Borbála, Szócska Kincső, Telbisz Ágnes és Vass Veronika.

A tartalmas nap végén a 9. évfolyam diákjai megkapták tanítói oklevelüket, és elkészült a legfrissebb fotó a gimnáziumról.

HÍREK A SVETITSBŐL

Tanévkezdő zarándoklat

Szeptember 1-jén, a 2022/2023-as tanév első napján gimnazistáink elzarándokoltak hazánk egyik legfontosabb Mária-kegyhelyére, Máriapócsra. Az út Nyírbátoron keresztül vezetett, ahol a helyi plébános, Babály András atya fogadott bennünket.

A Báthory István Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnázium négy rátermett fiatalja kísérte a lelkes Svetitses csapatot, amely Szarka Gergely atya, Kálmán József atya és Sára nővér vezetésével, énekelve gyalogolt Máriapócsra. Ott lehetőség nyílt falatozásra, beszélgetésre, játékokra és tanévkezdő Szent Liturgián való részvételre. A kimerült, ámde lélekben feltöltődött csapat buszokkal utazott vissza Debrecenbe.

A Svetits-nap

Intézményünk hagyományaihoz hűen november 17-én emlékeztünk alapítóinkra, Svetits Mátyásra és feleségére, Kojanitz Annára, valamint iskolánk minden jóttevőjére.

Az idei Svetits-nap fókuszába Mellau Mártont állítottuk, aki 110 évvel ezelőtt, 1912-től szolgált a Svetitsben, először zárdalelkészként, majd 1948-ig igazgatóként. Az ő emlékét idézi iskolánk Mellau-terme. A terem névadására Mellau Márton életének eseményeit bemutató előadást követően került sor.

A Svetits-napon múltidéző séta keretében meglátogattuk az intézmény történetében fontos szerepet betöltő helyszíneket, ahol a debreceni nővérek és tanáraink segítettek felidézni a Svetits múltjának jeles személyeit és eseményeit. A debreceni Kodály-kórus színvonalas előadása után az alapítókért és jóttevőkért bemutatott szentmisén vettünk részt, ahol hálát adtunk értük a gondviselő Istennek.

Délután az iskola diákönkormányzata „Ki mit tud?”-ot szervezett.

A műsorfolyam zárásaként egy ukrán menekült diákunk családja mutatott be szenzációs zsonglőr- és bűvészshow-t. A nap „Svetits afterrel” fejeződött be, amely keretében a résztvevők kipróbálták, milyen még az éjszakát is a Svetitsben tölteni.

Erasmus+ oktatói mobilitás szak módszertani továbbképzés

2022 nyarán a debreceni Svetits Gimnázium néhány lelkes pedagógusa az Erasmus+ oktatói mobilitásának keretében szak módszertani továbbképzésen vett részt Európa különböző országaiban. Bodnár Margit Máltán tanult angol nyelvviskolában. Dénesiné Zabó Judit Portugáliában a Kreativitás és innováció a tanteremben című kurzuson vett részt. Geröly M. Sára nővér Izlandon, a Smart Teachers Play More csapattal töltött egy hetet. Lukács Katalin Edinburgh-ban módszertani továbbképzést választott. Németh M. Luca nővér a dublini Trinity College Egyetemen a kultúra tanításának különböző módszereivel ismerkedett meg. A módszertani megújuláson kívül az európai kollégákkal töltött idő kiváló lehetőséget nyújtott tapasztalatcserére, nyelvgyakorlásra és közös kikapcsolódásra is. A pályázat célja volt az is, hogy partnereket keressünk az iskolák közötti együttműködés megvalósítására. Minden kurzus igényes, gazdag programot kínált, a felkészült oktatók szint és tágasságot hoztak tanári munkába. Intézményünk pedagógusai örömmel keresik a további európai szintű tapasztalatcsere lehetőségeit.

SZOVÁTAI MISSZIÓNK HÍREI

Marianum ház. Szováta

A p a n d é m i a kényszerű csendje után 2022 nyara új r a g a z d a g p r o g r a m o k k a l ajándékozta meg a Marosszéki Kodály Zoltán kóruscsalád apraját-nagyját.

Az alsósok számára napközis táborig napokkal kezdődött a nyár, sok énekléssel, hangszerbemutatóval, kézműveskedéssel, játékkal, önkéntesek segítségével, Lokodi Emőke zenepedagógus szervezésében és vezetésével.

Június végén angol kommunikációs Biblia-tábort vezetett Luca nővér és Sára nővér, akik Debrecenből érkeztek. A nyári tanulást megkönnyítette a sok nevetés, a kreatív foglalkozások, a tábortűz és a játékok. Közben folytak a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekek és Ifjúsági Kar próbái, mivel sok szép tervvel indultunk a nyárnak, sokfelé hívták a kórust, hogy pótoljuk az előző évek elmaradt programjait.

A kórustáborunk óriási élményt jelentett, hiszen újra együtt lehettek a kicsik, nagyok. A nagy megmérettetések, vizsgák, felvételik után felszabadult volt a közös éneklés. Hazatértek a távoli egyetemisták és középiskolások is, akik egyre több önkéntes feladatot is vállalnak a kóruséletben. A szólampróbáktól, közös próbáktól hangos házban egymásnak adták a kilincset a segítőkész anyukák és apukák, akik a háttérben szorgalmas, odaadó munkával lehetővé tették, hogy gyermekeik részesüljenek a kultúra gyöngyszemeiből. A kóruspróbák mellett volt sok játék, kézművesség és parajdi strandolás is. Az Istennel és egymással való találkozások, a beszélgetések, a közös imák tovább erősítették közösségünket.

A tábor utáni napokban a budapesti Angelica Leánykar vezetője, Gráf Zsuzsanna és néhány kórustagja érkezett a Mariánumba. A zenei pályára készülő nagyobb itthoniakkal együtt a Kodály-műhely segítette az elmélyülést a szebbnél szebb kórusművekben, Magyarország Érdemes Művésze vezetésével. Az egyik júliusi napon Gráf Zsuzsanna karvezetőképzést tartott a Mariánumban, a Kodály Zoltán Népfőiskola és a Romániai Magyar Dalosszövetség közös szervezésében. Egész Erdélyből mintegy 25 karvezető, zenepedagógus érkezett Szováta, akik egy intenzív képzési nap keretében ismerkedtek Kodály Zoltán zenepedagógiai elképzeléseivel, karvezetési módszertannal, technikákkal és kórusművekkel. A napot egy fergeteges hangverseny zárta, ahol a kórus, a Kodály-műhely résztvevői, az Angelicás lányok mellett Geiger Lajos, a budapesti Operaház szólistája is fellépett, Gráf Zsuzsanna és Lokodi Lehel kíséretével.

2022 nyarán 9. alkalommal jártuk végig a Balatoni Csillagösvény jótékonyági hangversenykörutat. Ezúttal Balatonfüred-Koloska-völgy, Balatonalmádi, Várpalota, Balatonfűzfő, Siófok és Zirc voltak az állomáshelyek. Mindenütt nagy szeretettel fogadták a sóvidéki-nyárádmonti gyerekeket. Gyönyörűen szóltak a kórusművek a szabadtéri miséken és a zsúfolásig megtelt nagyszerű a k u s z t i k á j ú templomokban. A helyiek a szívüket-lelküket kitették a szervezéssel, e l l á t á s s a l , felajánlásokkal – a székely ruhás

Nagy M. Vera (SSND) alkotása

Karvezetők képzése

Csillagösvény hangverseny körút - Siófok állomáshelyen

Olaszországi utazás

Hangverseny a Nádor teremben (Budapest)

csapat pedig áradó lelkes éneklésével ajándékozta meg az egybegyűlteket.

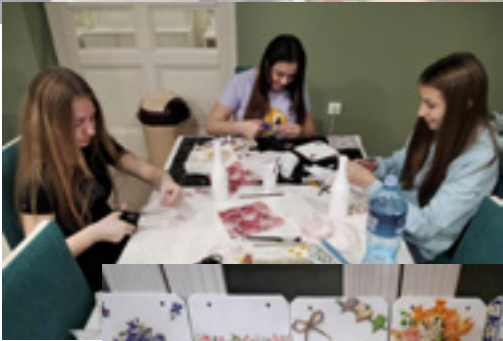
A nyár másik fénypontja a kórus olaszországi utazása volt. Énekelve jártuk be Olaszország szebbnél szebb tájait, rengeteget utaztunk repülővel, vonattal, busszal. Jártunk Bolognában, Riminiben, a ferences kegyhelyen: La Vernában, Arezzóban, Firenzében, volt, aki eljutott Rómába, Milánóba, és Torinóba is. Énekelünk csodálatos 12. századi templomban, bazilikákban, Firenze jó akusztikájú hangverseny-templomában, szabad téren, szökőkút mellett, árkádok alatt.

A kórus barátja, a Kolozsvárról elszármazott zongora- és orgonakísérőnk, Krasznai Gáspár – aki olasz tolmácsunk is volt – nagy szeretettel és hozzáértéssel navigált minket a váratlan eseményekkel tarkított úton. Felnőtt kísérőinknek és a hangversenyeket szervező Chorus Inside Kóruszövetségnek is nagyon hálásak vagyunk. Az Adriai-tenger szelíd, ám méretes hullámaiban lubickolva, s a tengeri napfelkelte csodáját átélve óriási hála töltötte el a szívünket: hála a létért, a természetért, egymásért, a harmónia megszületéséért. Az egyhetes út megkoronázásaképpen Budapesten, a csodálatos Nádor-teremben énekelünk Krasznai Ilona Tünde zongoraművész és amerikai magyar tanítványai, „a diaszpóra és a határon túli magyarok közös hangversenyén”.

Gazdag programjaink megvalósulását segítők, támogatóink tették lehetővé. Hálásak vagyunk Szováta Város Önkormányzatának, Székelyhodos és Nyárádmonte Önkormányzatának a támogatásukért. Hálásak vagyunk a Boldogasszony Iskolánővérek Magyar Tartományának, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-nek, a Nemzeti Együttműködési Alapnak, a Nemzeti Kulturális Alapnak, a kedves Szülőknek, és adományozóinknak, különösen is a Bakó, Balla, Domokos, Gálfalvi, Kacsó, Katona, Kiss és a Sebestyén-Dósa Családnak. Isten fizesse meg odaadó szolgálatukat!

Nagy M. Vera nővér, SSND és Czako Gabriella társult tag

A NAGYBECSKEREKI MISSZIÓNK HÍREI

A nagybecskereki Szathmáry Karolina Kollégium lakói minden évben izgatottan várják a karácsony eljövetelét. November 15-én az élénk fantázia és a kez ügyesség brillírozásáé volt a főszerep, mivel diákjaink ajándékokat készítettek a muzslyai Szent Erzsébet Szeretetház tagjainak.

A dekupázs technika elsajátítása után szebbnél szebb üvegek és táblák kerültek ki a kezük alól, amelyeket egy barátságos, ismerkedős délután keretében adnak át december 15-én.

A leányok számára az adventi időszakra való ráhangolódáshoz már hagyományosan hozzátartozik a koszorúk elkészítése. Advent első vasárnapjára minden diák meglepi családját egy saját készítésű koszorúval.

A foglalkozás az idén november 24-én volt.

Minden lány a saját ízlésének megfelelően hozott díszeket, a kollégium vezetősége pedig biztosította a koszorúalapot, a gyertyákat, a szalagokat és a fenyőágakat. A végeredmény gyönyörű lett.

Ginder Annamária, kollégiumi nevelő

FLÓRA NŐVÉR AJÁNlja

Karácsonyi sültés tál

Hozzávalók:

- 1 kg csirkemell
- a pácoláshoz tej és fokhagymapor
- só
- olvasztott vaj
- a panírozáshoz: liszt, 3 tojás, kétféle reszelt sajt
- 2 csomag főtt, füstölt tarja felvágott
- márványsajt ízű vajkrém
- szezonális saláta

1 kg csirkemellet 1,5 centiméteresre felszelem, és egy mély üvegtálba helyezem. Felöntöm tejjel úgy, hogy a húst épp ellepje, s megszórom fokhagymaporral. Folpackkal lefedem, s egy éjszakán át a hűtőben pihentetem. Másnap leszűröm a húst, s egyenként beszóom.

A tepsit olvasztott vajjal kikenem, félreteszem. Egy tányérba teszek lisztet, egy másikban felverek 3 tojást, s a harmadik tányérba teszek kétféle reszelt sajtot, amelybe keverek 2 evőkanál lisztet. A beszózott csirkemellet lisztbe, tojásba és lisztes reszelt sajtban panírozom.

A vajás tepsibe helyezem az első szeletet, majd elcsúsztatva egy szelet főtt, füstölt tarja felvágottat teszek. Ezt a mintát folytatom felváltva, sorban vagy körben a tepsiben. Óvatosan egy tégely márványsajtos vajkrémet, kiskanállal szaggatva elosztok rajta.

180 fokon, 35 perc alatt ropogósra sütöm. Hagyom pihenni minimum fél órát, hogy szikkadva besűrűsödjön, s csak utána tálalom szezonális salátával, körettel. Jó étvágyat!

Fotó : Dr. Trival-Szűcs Anna

Különlegesség a hideg napokra : Sütőtökös Latte

(recept a szerkesztőségünből)

Hozzávalók:

- 2 dl tej
- 1 evőkanál sütőtök püré
- Fűszerek: 1 leheletnyi szerecsendió, gyömbér és szegfűszeg, 1 teáskanál fahéj, vaníliás cukor
- Ízlés szerint cukor
- 1 adag kávé

Lefőzünk egy adag kávé. Egy kisebb lábosba összekeverjük a sütőtökpürét a tejjel és a fűszerekkel. Kis lángon melegítjük és várunk addig, ameddig homogén nem lesz. Miután lehűlt, botmixerrel krémesítjük. Pohárba öntjük és óvatosan rácsorgatjuk a kávé. Tejjel vagy tejszínhabbal díszíthetjük.

AZ ISKOLA UDVAR FELŐLI RÉSE.

A nagyobb autóbusz

A kisebb autóbusz

Iskolaszentelés 1940. október 20-án,
dr. Czapik Gyula megyéspüspök

Meteorológiai állomásunk

FONYÓD

„A nemes rend kipróbált és elismerésreméltó kultúrtevékenysége”

1936 nyarán kezdtük meg működésünket Fonyódon. Az 1936/37-es tanévben a helyi óvoda vezetését vettük át, egy rendtársunk pedig a település népiskolájában működött. 1939. szeptember 1-jén nyílt meg a „Balatonpart legmodernebb és legszebb” iskolájának nevezett, fonyódi Szent István Polgári Iskolánk, melynek igazgatójává a rendi vezetésünk a fonyódi házfőnököt, Dusa M. Evangelista nővért nevezte ki. Az intézmény modern épülete az 1940/41. tanévre készült el. A háborús viszonyok miatt nem számíthattunk arra, hogy a környező települések gyermekei vonattal járnak majd a fonyódi iskolánkba, ezért – a Kereskedelmi Minisztérium engedélyével – két iskolabuszt állítottunk forgalomba. A nagyobb autóbusz Balatonszemesről, Balatonlelléről és Balatonboglárról szállította a fonyódi intézményünkbe a diákokat. A kisebb busz Alsóbélatelep, Balatonfenyves és Fonyód között fuvarozta tanítványainkat. A még távolabb lakó gyermekek számára internátust hoztunk létre. A polgári iskolánkban 79 diákkal kezdődött az oktatás. Az 1941/42-es tanévben 227 tanuló járt ebbe az iskolatípusba. Az 1943/44-es, a fonyódi polgári iskolánk történetének utolsó tanévében már 438 diákot neveltünk. Intézményünk udvarán meteorológiai állomás is működött, ahonnan naponta küldték a jelentést Budapestre, a Meteorológiai Központba. Az adatszolgáltatás szólt a szél erősségéről, irányáról, a csapadékról és annak mennyiségéről, valamint a hőmérsékletről.

Fonyódi diákjaink
a két világháború
között

GENIUS LOCI

A szegedi kápolnánk története

Az első világháborút követő határmódosítások miatt az anyaországban maradt nővérek nemigen tudták tartani a kapcsolatot a Boldogasszony Iskolanővérek Magyar Tartományának temesvári központjával. Ezért 1923-ban a szegedi rendház vált a Magyar Tartomány ún. anyaházává. Ezután a szegedi központ kápolnájának kiemelt szerepe volt a magyarországi iskolanővérek életében, hiszen 1948-ig ebben a kápolnában öltötték magukra a jelöltek a szerzetesi habitust, itt tették le első fogadalmukat, és itt zajlottak az örökfogadalmi ünnepek is. Az örömteli eseményeken kívül a kápolna megrázó események emlékét is őrzi. 1950. június 10-ének éjszakáján ide terelték be az ávosok a nővéreket. Az államvédelmisek a kápolnában íratatták alá az elhurcolandó szerzetesekkel „a közrend és közbiztonság szempontjából” szükséges, azonnali hatállyal végrehajtandó, rendházukból történő kitiltásukról szóló, ún. Véghatározatot. Majd a teherautókra terelték a szegedi rendház 148 nővérét.

A szocializmus időszakában az egykori zárdakápolnából könyvtár, majd tornaterem lett.

2004-ben, részben amerikai tartományaink anyagi segítségével, részben volt tanítványunk támogatása révén, megkezdődhetett a kápolna eredeti állapotába történő visszaállítás. A bontás során szinte teljesen ép állapotban került elő az eredeti szentély. Köszönhető ez annak az ismeretlen kőművesnek, aki a szocializmus idején végzett átalakítási munkálatok során nem semmisítette meg a szentélyt, épp ellenkezőleg, falat húzott a homorú szentély elé, így védve azt. Az egykori zárdakápolna napjainkban ismét az Isten háza.

A Szegedi rendház kápolnája 1930-ban

A szentély 2004-ben, a fal elbontása után

A szentély napjainkban

Tudtad-e?

Rendi archívumunk Budapesten található, itt gyűjtjük, őrizzük és digitalizáljuk a magyarországi rendtartományunk múltjával kapcsolatos dokumentumokat, kiadványokat, fotókat és tárgyi emlékeket. Ha te is őrzöl ilyen kincseket otthon, vagy csak van egy jó történeted, és szívesen megosztanád velünk, írd nekünk az archivum@iskolanoverek.hu címre!

SZERETETTEL
HÍVJUK

a Magyar Örökség díjas

MAROSSZÉKIKODÁLY ZOLTÁN GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI KAR

KARÁCSONYVÁRÓ HANGVERSENYEIRE

- 2022 december 11-én 10.30-kor Jobbágytelkén
a templomban - szentmise és kishangverseny

- 2022 december 17-én 11 órakor a szovátai katolikus templomban
A nagykórus mellett énekel a Kicsinyek Kórusa és a Felnőttkórus
Vendégünk Berecz András mesemondó
Vezényel: Czákó Gabriella, Nagy Éva Vera és Lokodi Emőke
Zongorán és orgonán kísér: Lokodi Lehel

